

വെച്ച കാലത്തുതന്നെ, മുന്പു നിർമ്മിച്ച ആറു ലക്ഷത്തിരുന്നൂറ്റിനായിരം രാസ ആയുധങ്ങൾ, എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും എടുത്തു പ്രയോഗിക്കാൻ പാകത്തിന് അമേരിക്കയുടെ ആയുധകലവരകളിൽ ഇരിപ്പുള്ളതായി, 'ന്യൂസ് വീക്ക്' വാരിക പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. രാസ ആയുധനിർമ്മാണത്തോടൊപ്പം, രാസയുദ്ധപ്രതിരോധനടപടികൾക്കായി 1983-ൽ അമ്പതു കോടി ഡോളർ ചെലവു ചെയ്യാനും അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റ് 1982-ൽ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. നവീകരിച്ച, വിപുലമായ ഒരു രാസആയുധശേഖരം ഇതിനകം അമേരിക്കൻസേനയുടെ കൈവശം വന്നുചേർന്നിരിക്കണം.

ഇറാൻ-ഇറാക്ക് യുദ്ധത്തിൽ ഇറാനിലെ പടയാളികൾക്കെതിരെ ഇറാക്ക് വലിയതോതിൽ രാസആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചതായി പത്രങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്രസമിതി ഈ വാർത്ത സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇറാക്കിന് രാസആയുധങ്ങൾ വിറ്റത് ഫ്രാൻസ് ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. അമേരിക്കയും റഷ്യയും പുറമെ ബ്രിട്ടൻ, ഫ്രാൻസ്, പടിഞ്ഞാറെ ജർമ്മനി, ജപ്പാൻ, ചൈന മുതലായ എത്രയോ രാജ്യങ്ങളിൽ രാസആയുധങ്ങളുടെ നിർമ്മാണവും വില്പനയും നടന്നുവരുന്നുണ്ടാവണം.

ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ, ആറംബോംബ് പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും വ്യാപകമായ തോതിൽ രാസ-ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാനാണു സാധ്യത മനുഷ്യവർഗം സന്ധ്യർണ്ണമായും നശിക്കുന്നത് ആറംബോംബ് സ്ഫോടനത്തിലൂടെ ചെയ്യുന്നുവെന്നോ, രാസവിഷബാധയിലൂടെ അരിഷ്ടിച്ചും നരകിച്ചും മെല്ലെ വേണമോ എന്നതാവാം, ഒരുപക്ഷേ, മനുഷ്യന്റെ മുന്നിൽ അവസാനമായി വിധി ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രശ്നം.

1980-ലെഴുതിയ ലേഖനം ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചത് ഇങ്ങനെയാ യിരുന്നു:

'ഏജൻറ് ഓറഞ്ച്' ഏതാനും അമേരിക്കക്കാരുടെമേൽ തളിക്കപ്പെട്ടിട്ടേ ഉള്ളൂ. അതിൽ കളിച്ചവരാണ് വിയറ്റ്നാമിലെ നാട്ടുകാർ. പക്ഷേ, അവർ ആരോടു നഷ്ടപരിഹാരം ആവശ്യപ്പെടാനാണ്!'

(10 ജൂൺ, 1984)

9. ഗൾഫിലെ യുദ്ധം

ഇറാനും ഇറാക്കും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം ആരംഭിച്ചിട്ടു നാലുവർഷങ്ങളിലധികമായി. ഇറാക്കിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചത് 1980 സെപ്റ്റംബർ 4-ാം തീയതി ബസ്രയ്ക്കടുത്തു് ഇറാക്കിന്റെ കൈവശമായിരുന്ന ചതുപ്പു പ്രദേശത്തേക്ക് ഇറാൻപട്ടാളം ആക്രമിച്ചു കടന്നതോടെയാണ്. പതിനെട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു്, 1980 സെപ്റ്റംബർ 22-ാം തീയതി ഇറാന്റെ കീഴിലുള്ള ഷാററ്-അൽ-അരബ് പ്രദേശത്തേക്കു വൻതോതിൽ ഇറാക്ക് പട്ടാളം പ്രവേശിച്ചതോടെയാണ് യുദ്ധം തുടങ്ങിയതെന്ന് ഇറാൻകാർ പറയുന്നു.

യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ വിജയം ഇറാക്കിന് ആയിരുന്നു. ഇറാന്റെ എണ്ണപ്പാടങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഖുസിസ്ഥാൻ പ്രദേശത്തു് ഇറാക്കിന്റെ മൂന്നു ഡിവിഷൻ പട്ടാളങ്ങൾ കടന്നുചെന്നു; അബദാനിലെ എണ്ണസംസ്കരണശാല അവർ തകർത്തു; പല നഗരങ്ങളും അവർ പിടിച്ചു

ടക്കി. പക്ഷേ, താമസിയാതെ ഇറാൻ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്തു. 1981-ന്റെ അവസാനത്തിലും 1982-ന്റെ ആരംഭത്തിലുമായി, യുദ്ധ നിരയിൽ നെടുക്കെ, ഇറാൻപട ഇറാക്കിലേക്കു മുന്നേറി. യദ്ധവിരമത്തിന് ഇറാക്ക് തയ്യാറായെങ്കിലും, ഇറാൻ യുദ്ധം തുടരുകയാണുണ്ടായത്. രണ്ടു ലക്ഷത്തിലധികം ആളുകൾ ഇതിനകം ഈ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചിരിക്കണം. നാശനഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ, ഒന്നും പറയേണ്ടതില്ല. സൗദി അറേബ്യയും കവൈറും അടക്കമുള്ള ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങൾ മാസംതോറും നൂറുകോടിയിലേറെ ഡോളർ ഇറാക്കിനു കടമോ സൗജന്യമോ ആയി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ പണം ഉപയോഗിച്ച് ഇറാക്ക് റഷ്യയിൽനിന്നും ടാങ്കുകളും കവചിതവാഹനങ്ങളും വിമാനങ്ങളും, ഫ്രാൻസിൽനിന്നും വിമാനങ്ങളും മിസ്സൈലുകളും, പിന്നെ കിട്ടാവുന്നിടത്തുനിന്നെല്ലാം മറ്റുതരം ആയുധങ്ങളും വാങ്ങി അതിശക്തമായ ഒരു ആക്രമണസേനയെ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇറാൻ മിക്കവാറും ഒറ്റയ്ക്കാണ്. പക്ഷേ, വർദ്ധിച്ച ആയുധലവും അതിലേറെ ഖുവൈനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആളിക്കൂട്ടുന്ന മതാവേശവും അവർക്ക് അനന്തകാലത്തോളം യുദ്ധം നടത്താനുള്ള കരുത്തു നൽകുന്നുണ്ട്.

ഇറാനും ഇറാക്കും മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളാണ്. ഇറാനിൽ ഭൂരിപക്ഷം ഷിയാ വിഭാഗക്കാർക്കാണ്. ഇറാക്കിൽ സുന്നി വിഭാഗക്കാർക്കും. ഇറാക്കിലെ പ്രസിഡൻറായ സദ്ദാം ഹുസൈനെ മതവിരോധിയായിട്ടാണ് ഇറാനികൾ കണക്കാക്കുന്നത്. സദ്ദാം ഹുസൈനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും, യുദ്ധത്തിൽ ഇറാനു നേരിട്ട നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കു പണമായി പരിഹാരം നൽകുകയും ചെയ്യാലല്ലാതെ യുദ്ധം നിർത്താൻ ഇറാൻ തയ്യാറല്ല. ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ഇറാക്കിനു സ്വീകാര്യമാവുകയില്ലല്ലോ. സഹോദര-മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള നിരർത്ഥകവും ക്രൂരവുമായ ഈ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ചേരിചേരാരാഷ്ട്രങ്ങളും ഇസ്ലാമിക് രാഷ്ട്രങ്ങളും ഐക്യരാഷ്ട്രസമിതിയും മറ്റും ചെയ്ത മാധ്യസ്ഥശ്രമങ്ങൾ വിഫലമായത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. ഇപ്പോൾ ഇറാക്കുകാർ ചെയ്യുന്നതു മുഖ്യമായും വിമാനാക്രമണങ്ങളിലൂടെയും കപ്പലുകളിൽനിന്നുമുള്ള മിസ്സൈൽ ആക്രമണങ്ങളിലൂടെയും ഇറാന്റെ എണ്ണ ശുദ്ധീകരണശാലകളും, ഇറാനിൽനിന്ന് എണ്ണയും വഹിച്ച പേഴ്സ്യൻ ഉൾക്കടലിലൂടെ പോകുന്ന എല്ലാ രാജ്യക്കാരുടേയും എണ്ണക്കപ്പലുകളും നശിപ്പിക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെ പട്ടാളങ്ങൾക്കു കോട്ടം വരുത്താതെ, ഇറാന്റെ സാമ്പത്തിക നട്ടെല്ലു തകർക്കുകയാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അണുബോംബ് പ്രയോഗിച്ചാൽപോലും ഇറാക്കുകാർ സുരക്ഷിതരായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിലവറകൾ അടക്കം രക്ഷാദൾഗങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് അവർ അടങ്ങിപ്പാർക്കുകയാണ്. അതേസമയം, ഇറാനിൽനിന്നുള്ള എണ്ണ കയറ്റുമതി തടയാൻ അവർ ഫലപ്രദമായി ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തുന്നുമുണ്ട്. ഈ ആക്രമണങ്ങൾ തുടരുന്നപക്ഷം, പേഴ്സ്യൻ ഗൾഫിലൂടെ ഒരു കപ്പലിനും പോകാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ തങ്ങൾ ഗൾഫ് അടച്ചിടുമെന്ന് ഇറാൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നു. അമേരിക്കയ്ക്കു കറെ എണ്ണ ഗൾഫിൽനിന്നു വാങ്ങേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. ഇറാന്റെ സൈനികനടപടികൾമൂലം ഗൾഫിൽനിന്ന് എണ്ണ കിട്ടാതായാൽ അമേരിക്ക, ഗൾഫിൽ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ അന്താരാഷ്ട്രീയ സഞ്ചാരസൗകര്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി, അങ്ങോട്ടു നാവികപ്പടയെ അയച്ചുകൂടെ നില.

അമേരിക്കൻ നാവികപ്പടയുടെ വലിയ ഒരു ഭാഗം ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യ സമുദ്രത്തിൽ ആണുള്ളത്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കീഴിൽ, മുസ്ലിം മൊറോഷ്യ സ്സിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ലിഗോഗാർഷ്യയാണ് ഇന്ത്യസമുദ്രത്തിൽ അ

മേരിക്കയുടെ മുഖ്യ നാവികത്താവളം. പതിനാലു ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്താരമുള്ള ഈ പവിഴദ്വീപിലെ നിവാസികളെ മുഴുവൻ 1972-ൽ അവിടെ നിന്നു പറഞ്ഞയച്ചു. ഇപ്പോൾ ആ ദ്വീപിൽ അമേരിക്കൻ പടയാളികൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഈയിടെ ദിഗോഗാർഷ്യ സന്ദർശിച്ച ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പത്രപ്രതിനിധി അവിടെ പതിനാലു ചരക്കുപ്പലകളും എണ്ണക്കപ്പലുകളും നജരമിട്ടു കിടക്കുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി. ചരക്കുപ്പലകളുടെ ഡക്കുകളിൽ നിറയെ ടാങ്കുകളും മിസ്സൈലുകളും വിമാനങ്ങളുമായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള ബെർത്തുകളിൽ 'കോർപ്പസ്ക്രിസ്റ്റി' എന്നും 'ലസാൽ' എന്നും പേരുള്ള രണ്ടു അമേരിക്കൻ അണുശക്തി-മുങ്ങിക്കപ്പലുകൾ കിടന്നിരുന്നു. അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിലുള്ള ദ്വീപിൽനിന്നു 'ബില്ല' (ടടാക)ത്തിലേക്കു തള്ളിക്കിടക്കുന്ന റബ്ബർവെകളിലൂടെ നൂറുകണക്കിനു ബോംബർവിമാനങ്ങളും യുദ്ധവിമാനങ്ങളും പറന്നുയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ദിഗോഗാർഷ്യയ്ക്കു പുറമെ, ആഫ്രിക്കയിലെ കെനിയ, സോമാലിയ, മൊൻ എന്നിവിടങ്ങളിലും അമേരിക്കയ്ക്കു നാവികസൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. ഇറാൻ-ഇറാക്ക് യുദ്ധം കൊടുമ്പിരിയടക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, അമേരിക്ക ഇന്ത്യസമുദ്രത്തിലെ സ്വന്തം നാവികപ്പടയ്ക്കു അതിജാഗ്രതയായിരിക്കാനുള്ള കല്ലന (റെഡ് അലർട്ട്) നൽകാറുണ്ട്.

അമേരിക്ക ഭൂമിയുടെ ഒരറ്റത്താണെങ്കിൽ, ഭൂമിയുടെ മറ്റേ അറ്റത്താണു പേഴ്സ്യൻ ഉൾക്കടൽ. പേഴ്സ്യൻ ഉൾക്കടലിന്റെ കാര്യത്തിൽ അമേരിക്കയ്ക്കു ഇത്രയധികം താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, വളരെയകലെയല്ലാതെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സോവിയറ്റ് യൂണിയനു ഗൾഫിലെ സംഭവവികാസങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം താല്പര്യമുണ്ടായിരിക്കണം! ഇറാൻ തൊട്ടുള്ള സ്വന്തം അന്തർത്തിയിൽ മുപ്പതിനായിരത്തോളം പട്ടാളക്കാരെ, ഏപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ഇറാനിലൂടെ ഗൾഫിന്റെ കരയിൽ എത്താൻ തയ്യാറാക്കി, സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ നിർത്തിയിട്ടുണ്ടത്രെ. ഇന്ത്യസമുദ്രത്തിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തങ്ങളുടെ നാവികശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. അമേരിക്കയുടെ നാവികത്താവളമായ ദിഗോഗാർഷ്യയിൽനിന്നു ഏകദേശം 1000 മൈൽ പടിഞ്ഞാറുള്ള സെയ്ഷൽസ് ദ്വീപുകളിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ സ്വാധീനം ഏറിവരികയാണ്.

മഡഗാസ്കറിനു വടക്കു നൂററിപ്പതുണ്ടു ദ്വീപുകളുടെ ഒരു കൂട്ടമാണു സെയ്ഷൽസ്. എല്ലാ ദ്വീപുകളുംകൂടി നൂററമ്പത്താറു ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്താരമുള്ള ഈ ബ്രിട്ടീഷ് കോളനി 1975-ൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുകയും 1976-ൽ കോമൺവെൽത്തിൽ അംഗമാവുകയും ചെയ്തു. പീപ്പിൾസ് പ്രോഗ്രസ്സീവ് എന്ന ഒരൊറ്റ പാർട്ടിക്കുമാത്രം പ്രവർത്തനസൗകര്യമുള്ള ഒരു ഏകകക്ഷിഭരണം, പ്രസിഡൻ്റ് ആൽബർട്ട് റെനെയുടെ കീഴിൽ, 1979 ജൂണിൽ ഇവിടെ നിലവിൽ വന്നു. റെനെയുടെ ഗവണ്മെൻറിനെ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വലിയ തോതിൽ സഹായിക്കുന്നുമുണ്ട്. അമ്പതു ലക്ഷം ഡോളർ വിലവരുന്ന വിമാന-എണ്ണ ഈ ഗവണ്മെൻറിനു സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ സൗജന്യമായി നൽകി. അഞ്ചു എണ്ണ ടാങ്കുകൾ കേടുതീർക്കുന്നതിലും സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ സെയ്ഷൽസ് ഗവൺമെൻറിനെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. സെയ്ഷൽസിലെ ചെറിയ പട്ടാളത്തെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതു വടക്കൻ കൊറിയയിലെ നൂറോളം സൈനികന്മാരുടേതാണത്രെ. സെയ്ഷൽസിലെ മുഖ്യദ്വീപായ മഹിയിൽ 'സ്ഥിരമാനത്താവളത്തിനടുത്തു', റഷ്യ കറെ റോക്കറ്റുകളും മിസ്സൈലുകളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ പത്രങ്ങളോളം റഷ്യൻ സൈനികകോപദേഷ്ടാക്കളും അവിടെ ഉള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. എല്ലാംകൂടി, റഷ്യയുടെ നാവിക സാന്നിധ്യം സെയ്ഷൽസിൽ ഉണ്ടായിവരാനുള്ള സാധ്യതകളുണ്ട്.

എത്തിയോപ്പിയ ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രമായതോടെ ഗൾഫിന്റെ കരയിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ഗണ്യമായ നാവിക സൗകര്യങ്ങൾ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇറാനും ഇറാക്കും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനം ആയിരിക്കുമോ മൂന്നാം ലോകയുദ്ധമായി വളരുക?

ആയിക്കൂടെന്നില്ല.

ആവാതിരിക്കട്ടെ!

(2 ഒക്ടോബർ, 1984)

10. ചൈന

മുപ്പതു വർഷങ്ങളോളമായി ജനകീയചൈനയെ അധികേഷപിക്കുക ജീവിതപ്രതമാക്കിയിരുന്ന അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ട് റൊണാൾഡ് റെയ്ഗൻ 1984 ഏപ്രിൽ അവസാനവാർഷത്തിൽ ചൈനയിലൊരു പര്യടനം നടത്തുകയുണ്ടായി. റഷ്യയ്ക്കെതിരെ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അണു-ആയുധങ്ങൾ ഘടിപ്പിച്ച മിസ്സൈലുകൾ വിന്യസിക്കുകവഴി അമേരിക്ക ലോകസംഘർഷത്തിനു പരമാവധി പിരിമുറുക്കം കൂട്ടിയിരിക്കുകയാണല്ലോ. നയതന്ത്രതലത്തിലും, വേണ്ടിവന്നാൽ യുദ്ധതന്ത്രതലത്തിലും, റഷ്യയെ ചെറുക്കുന്നതിനു ചൈനയെ എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നു പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു റെയ്ഗന്റെ പര്യടനത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യം. ചൈനയുടെ നേതാക്കളും റെയ്ഗനും തമ്മിൽ നടന്ന ചർച്ചകളുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ, ഈ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിൽ റെയ്ഗൻ എത്രമാത്രം വിജയിച്ചു എന്നു പറയാൻ അസാദ്ധ്യമാണ്. എങ്കിലും, ചൈനയ്ക്കു ഗണ്യമായ തോതിൽ ഏഫ്-16 യുദ്ധവിമാനങ്ങൾ അടക്കമുള്ള ആയുധങ്ങൾ നൽകാനും, അണുവൈദ്യുതിനിർമ്മാണം സംബന്ധിച്ച അത്യധുനിക സങ്കേതങ്ങൾ ചൈനയ്ക്കു കൈമാറാനും അമേരിക്ക തയ്യാറായിട്ടുള്ളതായി റിപ്പോർട്ടുകളുണ്ട്. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ അണുവൈദ്യുതിനിർമ്മാണസംരംഭമാണ് ചൈനയിൽ നടക്കുന്നത്. പന്ത്രണ്ടു കൂറ്റൻ വൈദ്യുതോല്പാദനനിലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ചൈന ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ പ്രയത്നത്തിൽ സഹായം നേടുന്നതിന് 1982 അവസാനത്തിൽ ചൈന പടിഞ്ഞാറൻ ജർമ്മനിയെ സമീപിച്ചിരുന്നു. ജർമ്മനി പക്ഷേ, മടിച്ചനിൽക്കുകയായിരുന്നു. മറ്റു രാജ്യങ്ങളെ (പാകിസ്ഥാൻ ആണ് മുഖ്യമായും ഉദ്ദിഷ്ടം) അണുബോംബുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ സഹായിക്കുകയില്ലെന്ന പ്രതിജ്ഞപോലും വാങ്ങാതെ, അണുവൈദ്യുതിനിലയത്തിനു വേണ്ട യന്ത്രങ്ങളും സാങ്കേതികവിദ്യയും ചൈനയ്ക്കു നല്ലാൻ ഇപ്പോൾ അമേരിക്ക തയ്യാറായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക്, പടിഞ്ഞാറൻജർമ്മനിയും ആദായകരമായ ഈ ഇടപാടിൽ ഇനി താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അണുവൈദ്യുതിനിലയങ്ങളെ അണുബോംബ് നിർമ്മാണനിലയങ്ങളാക്കി മാറ്റുക പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ആയിരത്തോളം അണുബോംബുകൾ ചൈനയുടെ കൈവശമുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. റഷ്യയുടെ സൈന്യബലത്തിലും ആയുധബലത്തിലും ഒരുഭാഗം ചൈനീസ് അതിർത്തിയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടാൻ ഇടവരുത്തുകയും തത്ഫലമായി യൂറോപ്പിനെതിരെ റഷ്യയുടെ സൈനിക സജ്ജീകരണത്തെ താരതമ്യേന ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും എന്ന ലക്ഷ്യമാണ്